

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 127 0 Rs 053840 17 Rev
Sarajevo, 07.01.2020. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Tife Potogija, kao predsjednice vijeća, Slavice Čindrak i Jasne Mujanović, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja B.B., sina S. iz B., zastupanog po punomoćniku Amiru Omerćehajiću, advokatu iz Tuzle, protiv tuženog RMU „Banovići“ d.d. Banovići, u revizijskom postupku zastupan po punomoćniku Damiru Aliću, advokatu iz Tuzle, radi uspostavljanja radnog odnosa, v.s. 11.000,00 KM, odlučujući o reviziji tuženog protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj: 127 0 Rs 053840 15 Rsž od 06.10.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.01.2020. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Revizija tuženog se usvaja, drugostepena presuda preinačava, žalba tuženog usvaja i prvostepena presuda preinačava tako da se tužbeni zahtjev tužitelja, kojim je traženo da se tuženi obaveže tužitelja rasporediti i uspostaviti mu radno pravni status na poslovima tehničkog rukovodioca rudnika u Rudniku „Površinska eksploatacija uglja“, na kojima je radio do stupanja na javnu dužnost načelnika Općine Banovići, počev od 01.01.2004. godine, kao i zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka, se odbijaju.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Banovićima broj: 127 0 Rs 053840 12 Rs od 02.12.2014. godine obavezan je tuženi da tužitelja rasporedi i uspostavi mu radno pravni status na poslovima tehnički rukovodilac rudnika u Rudnika „Površinska eksploatacija uglja.“ na kojima je radio do stupanja na javnu dužnost načelnika Općine Banovići, a počev od 01.01.2014. godine, te da mu naknadi troškove postupka u iznosu 2.527,20 KM, u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj: 127 0 Rs 053840 15 Rsž od 06.10.2016. godine žalba tuženog je odbijena kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrđena. Odbijen je kao neosnovan i zahtjev tuženog za naknadu troškova žalbenog postupka.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tuženi pobija drugostepenu presudu iz svih razloga propisanih članom 240. ZPP-a, a posebno zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači ili ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužitelj je podnio odgovor na reviziju, s prijedlogom da se revizija odbije i uz zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 820,00 KM uvećano za 17% PDV-a.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga iz revizije i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 241. važećeg Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP-a), revizijski sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Revizija je osnovana.

Ocjenjujući prigovore pogrešne primjene materijalnog prava revizijski sud je pošao od činjenica utvrđenih u postupku:

- dana 13.03.2008. godine tužitelj je sa tuženim zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, za radno mjesto tehnički rukovodilac rudnika, u Rudnici mrkog uglja „Banovići“ d.d. Banovići;
- dana 14.11.2012. godine tuženi je na zahtjev tužitelja donio Odluku o mirovanju prava i obaveza iz radnog odnosa tužitelja, počev od 13.11.2012. godine a najduže 4 godine od dana izbora odnosno imenovanja na javnu dužnost;
- na radno mjesto tužitelja zaposlen je K.R.;
- dana 30.12.2013. godine tužitelj je obavijestio tuženog da želi da se njegova prava i obaveze iz radnog odnosa nastave, jer mu je mandat načelnika Općine Banovići prestao 05.12.2013. godine odlukom CIK-a;
- dana 09.01.2014. godine tuženi je obavijestio tužitelja da dođe u direkciju radi potpisivanja ugovora o radu;
- dana 08.01.2014. godine direktor tužene je, u cilju provođenja Odluke o mirovanju prava i obaveza iz radnog odnosa od 14.12.2012. godine donio Odluku o prijemu tužitelja u radni odnos na neodređeno vrijeme u OJ „Direkcija“-Sektor za projektovanje i tehničko-tehnološko planiranje, na poslove i radne zadatke „odgovorni projektant za površinsku eksploataciju“, pozivom na član 138. stav 2. i 3. ZOR-a;
- dana 17.01.2014. godine tužitelj je pismeno obavijestio tuženog da odbija da potpiše ponuđeni ugovor o radu sa izmijenjenim uslovima jer nije u skladu sa Odlukom mirovanja prava i obaveza iz radnog odnosa, budući da mu nije ponuđeno radno mjesto na kojem je ranije imao zaključen ugovor o radu;
- dana 19.02.2014. godine tuženi je stavio van snage Odluku o prijemu zaposlenika u radni odnos od 08.01.2014. godine;
- rješenjem Općinskog Vijeća Banovići od 06.01.2014. godine tužitelj je na njegov zahtjev, priznato pravo na naknadu plaća po Odluci Općinskog Vijeća Banovići o plaćama i naknadama, a za period nakon prestanka mandata Općinskog načelnika Banovići u periodu od 06.12.2013. godine do 06.12.2014. godine u skladu sa članom 12. Zakona o izboru, prestanku mandata, opozivu i zamjeni načelnika općina u F BiH i članom 9. i 11. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti F BiH.

Tužitelj svojom tužbom traži da ga tuženi rasporedi na poslove i radne zadatke po ranije potpisanom ugovoru o radu iz 2008. godine, jer su bili ispunjeni svi uslovi za povratak po Odluci o mirovanje njegovog radno-pravnog statusa, budući da je prije isteka mandata načelnika općine Banovići, kao javne funkcije zbog koje je radno pravni status mirovao, njegov mandat prekinut odlukom CIK-a, da se on blagovremeno javio tuženom za povratak na svoje ranije radno mjesto, ali da mu je ponuđeno novo radno mjesto koje nije bilo odgovarajuće njegovom ranijem radnom mjestu poziciono i finansijski, zbog čega nije

---

¹ Službene novine F BiH broj 53/03, 73/05 i 19/06

potpisao ponuđeni izmijenjeni ugovor o radu za radno mjesto „odgovorni projektant za površinsku eksploataciju“.

Tuženi je osporio tužbeni zahtjev tužitelja, navodeći da je mirovanje prava i obaveza bilo predviđeno u trajanju od najduže 4 godine od dana izbora, da je odlukom CIK-a tužitelju prestao mandat već nakon jedne godine, da mu se tužitelj blagovremeno obratio, međutim da je tuženi na ranije mjesto tužitelja zaposlio drugo lice, zbog čega nije bilo moguće da se tužitelj odmah vrati na staro radno mjesto, pa mu je ponudio drugo radno mjesto koje odgovara njegovim kvalifikacijama i iskustvu, ali je tužitelj tu ponudu izmijenjenog ugovora odbio potpisati, zbog čega tuženi smatra da je tužitelj izgubio pravo da osporava dopuštenost takve izmjene ugovora, shodno članu 97. stav 2. Zakona o radu.

Nižestepeni sudovi usvajaju tužbeni zahtjev tužitelja, nalazeći da radno mjesto na kojem je ranije tužitelj radio postoji, iako na njemu radi drugo lice, da je tuženi bio dužan da vrati tužitelja na poslove u skladu sa Odlukom o mirovanju prava iz radnog odnosa, jer da tuženi nije otkazao raniji ugovor o radu, niti je na drugi način taj ugovor o radu stavljen van snage.

Sporno pravno pitanje u konkretnom slučaju odnosi se na pravo zaposlenika na vraćanje na ranije poslove koje je obavljao prije mirovanja prava i obaveze iz radnog odnosa za vrijeme obavljanja javne funkcije, kada mu je poslodavac ponudio druge odgovarajuće poslove, a on ih odbio.

Dakle, iz činjenica koje su utvrđene u postupku proizilazi da je tužitelj po ugovoru o radu na neodređeno vrijeme iz 2008. godine bio zaposlen na radnom mjestu „tehničkog rukovodilac rudnika“ (direktor), da je u toku 2012. godine izabran za načelnika Općine Banovići, da je po njegovom zahtjevu tuženi donio Odluku o utvrđivanju mirovanja prava i obaveza u periodu od najduže 4 godine, da je tužitelju izbor na javnu funkciju prestao već nakon jedne godine, da se blagovremeno javio tuženom za nastavak radnog odnosa, ali kako je tuženi na njegovo radno mjesto zaposlio drugog zaposlenika, ponudio mu je kao odgovarajuće poslove izmijenjenim ugovorom o radu za radno mjesto „odgovorni projektant za površinsku eksploataciju“, koji tužitelj nije prihvatio odnosno nije potpisao. Svoj tužbeni zahtjev je postavio na obavezu tuženog da ga rasporedi i uspostavi radni odnos na radnom mjestu „tehničkog rukovodilac rudnika“ počev od 01.01.2014. godine.

Prema odredbi člana 139. stav 3. a u vezi sa članom 138. stav 2. Zakona o radu² (dalje ZOR-a), zaposlenik koji je obavijestio poslodavca u smislu stava 2. tog člana, poslodavac je dužan rasporediti na poslove na kojim je radio prije stupanja u v.s. odnosno javnu dužnost ili na druge odgovarajuće poslove, osim ako je prestala potreba za obavljanjem tih poslova zbog ekonomskih, tehničkih ili organizacijskih razloga u smislu člana 98. Zakona o radu.

U konkretnom slučaju, tužitelj je prije imenovanja na dužnost načelnika općine Banovići radio na poslovima „tehničkog rukovodioca rudnika“, ali je nakon prestanka mirovanja prava i obaveza iz radnog odnosa, tuženi dokazao da je na te poslove zaposlio drugog zaposlenika, zbog čega je tužitelju ponudio drugi odgovarajući posao „odgovorni projektant za površinsku eksploataciju“, ali je tuženi odbio prihvatiti taj posao i zaključiti izmijenjeni ugovor o radu.

Stoga je, po ocjeni ovog suda, u smislu naprijed navedenih odredbi zakona, zapošljavanjem drugog zaposlenika na poslove na kojim je tužitelj radio prije mirovanja prava i obaveza iz

---

² Službene novine F BiH broj 43/99, 32/00 i 29/03

radnog odnosa, ostvarena mogućnost za drugi zakonski uslov raspoređivanja tužitelja, a to je raspoređivanje na druge odgovarajuće poslove.

To znači da je navedenom odredbom zakon omogućio zaposleniku, koji je svoja prava i obaveze iz radnog odnosa stavio u stanje mirovanja zbog izbora ili imenovanja na neku javnu dužnost (ili funkciju), da se nakon isteka (najviše jednog) mandata na toj dužnosti, može vratiti u radni odnos kod svog poslodavca, ali zakon ne garantira isti posao ili radno mjesto, već daje mogućnost raspoređivanja i na odgovarajuće poslove, a sve u situacijama kada je to za poslodavca povoljnije.

U tom smislu, prema ocjeni ovog suda nije pravilno primijenjeno materijalno pravo u pobijanim odlukama nižestepenih sudova, kada su obavezali tuženog na vraćanje tužitelja na poslove „tehničkog rukovodilac rudnika“, u situaciji kada je to radno mjesto bilo jedinu po sistematizaciji i uz to popunjeno drugim zaposlenikom sa kojim je također (vjerovatno) zaključen ugovor o radu.

S druge strane, pitanje šta su odgovarajući poslovi na koje bi zaposlenik mogao biti raspoređen nakon isteka perioda mirovanja prava i obaveza iz radnog odnosa, je pitanje dopuštenosti izmijenjenog ugovora o radu, koje se moglo raspraviti pred sudom tek nakon zaključivanja takvog ugovora po članu 97. stav 2. ZOR-a.

Kako tužitelj nije zaključio izmijenjeni ugovor o radu, revizijski navodi tuženog osnovano ukazuju da tužitelj nije mogao ni dokazivati da izmijenjeni ugovor nije dopušten iz razloga da tužitelju nije ponuđen odgovarajući posao.

Iz tog razloga, revizijski sud ocjenjuje da je pogrešan stav nižestepenih sudova, u primjeni člana 139. u vezi sa članom 138. stav 3. ZOR-a, pa je revizijski sud primjenom člana 250. stav 1. ZPP-a reviziju tuženog uvažio, nižestepene presude preinačio i tužbeni zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan.

Kako je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja, to je revizija usvojena i u odnosu na odluku o troškovima postupka, primjenom člana 397. stav 2. ZPP-a, te je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka preinačen i u odnosu na troškove tužitelja u cijelosti odbijen, uključujući i zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju. Tuženi nije u smislu člana 396. stav 2. ZPP-a određeno naveo troškove postupka, pa o istim ovaj sud nije ni odlučivao.

Predsjednica vijeća
Tifa Potogija, s.r.